

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Károdi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelő
9-11 óra között,
Bolonya, nester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den kötetmény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-
téknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

20. szám.

Brassó, Csütörtök, február 17-én.

III. évfolyam 1887.

Elmélkedés és visszapillantás a városi erdőgazdálkodás körébe.

II.

Hogy azonban mennyire visszás és élehetetlen eljárás követetik a városi erdőgazdaság körében, kitetszik egyebek közt a következő példákából is:

Zaminer ur, mint a városi erdőhivatal főnöke, maga fölteszi a kérdést, hogy: vajjon kihasználható-e a törvény értelmében már most is kihasználható valószínű évi fatermés a város erdeiből? — és erre határozott „nem“-mel kénytelen felelni.

S fel is sorolja azon indokokat, a melyek őt ezen feleletre készítetik s hozzáteszi még azt is, hogy az adott viszonyok között jövőre sincs valami nagy és biztos reménysége, hogy ezen állapot lényegesen megváltozzék. Meg is nevezi azon kiterjedt erdőrészeket, a melyek nem sok reményre jogosítják fel őt és a várost a belterjesen leendő kihasználás és jövedelmezőség tekintetében; szóval kimutatja, hogy vannak — szerinte — igen kedvezőtlen helyrajzi és közgazdasági viszonyok közt fekvő erdőbirtokai is a városnak, hol a fának nincs értéke sem a jelenben, sem a jövő időben.

És mégis mit tett és tesz a város — bizonyára a Zaminer ur indítványa alapján és folytán?

Ország-világra szóló nyílt pályázatot hirdet a tulajdonát képező erdőknek a legteljesebb részletességgel leendő felmérésére, térképezésre és berendezésre. És ki is adja azt külföldről hozott drága szakértőknek nagy garral és fontoskodó képpel, mert hát az erdőtvény 17. §-a szigorúan rendeli és követeli a rendszeres erdőgazdasági üzemtervek elkészítését és beterjesztését; és meg kell mutatni azt is, hogy a város minő okos és böles feketet fog tudni keríteni ennek a szörnyűséges nagy és fontos valaminek.

Pedig hát az erdőtvény 17. §-a csak azt rendeli, hogy a községi, egyházi, állami stb. erdők oly gazdasági tervek szerint kezelendők és használandók, a melyek „tekintettel az erdők terjedelmére, állapotára, az erdőbirtokos szükségleteire és az erdők okszerű jövedelmezésére, aként készítenők, — hogy az erdők jókarban tartása s használatuk tartamossága biztosítottak s a fatenyésztésen kívül az erdei melléktermények használata is szabályoztassék.“ S e gazdasági terv készítésénél követendő részletes szabályok külön miniszteri utasításban is meg vannak még jobban és bővebben állapítva.

És ezen utasítás egyebek mellett és a többek között egy helyen azt mondja: „Oly erdőbirtokoknál, hol a fának kevesebb értéke van, hol az erdők fekvése és a közlekedési viszonyok kedvezőtlenek, a hol tehát csak kiterjeszteni lehet gazdálkodni, ott az erdőrendezési munkálatok nem eszközölhetők nagyobb költséggel járó részletességgel. Ily erdők-nél az üzemtervek készítése, az erdőrendezés és üzemnyilvántartás, egyáltalában a tényleges viszonyoknak megfelelő egyszerűbb módon és alakban is eszközölhető; — „végre oly kedvezőtlen fekvésű erdők-nél, melyek fatermése egyáltalában nem értékesíthető, hol ennél fogva a kihasználás csak igen alárendelt mennyiségből és választékból (pl. fekfűfa) áll, avagy épen semmi kihasználás nincsen, az erdőtvény 19. §-a értelmében a gazdasági üzemtervek készítése egészen mellőzhető.“

No már most hogy illik ez az előbb említett fejtegetéssel és azon tényekkel össze, melyek

szerint a város képtelennek tartotta saját szakközegeit az ilyen egyszerű és világos elvek szerint szerkesztendő üzemtervek elkészítésére? És felteszszük még azon kérdést, hogy mit fog érni majd a városra nézve az, ha ezen minden erdőrésze nézve egyforma részletességgel és költséggel elkészített üzemtervekből meg fogjuk tudni „teljes pontossággal“, hogy mennyit is lehetne tehát voltaképen kihasználni évenként a város erdeiből, ha aztán már most is azzal biztat az erdészeti hivatal főnöke, hogy azt kihasználni és értékesíteni az ő teljes egészében úgy sem leszünk képesek? Hisz ez összeg — Z. ur is beismeri, hogy az ideiglenesen megállapított 60,000 köbméternél kevesebb nem lehet.

Mit fog tehát érni az, ha még a 60,000 méternek jutányosan és haszonnal való kihasználására is határozottan „nem“-mel kénytelen felelni a város erdőmestere?

Lesznek tehát bizonyára gyönyörűen kiállított és értékes erdőgazdasági üzemterveink még a legelrejtettebb és legtávolabbi zúgaira is a város erdeinek, — de nem lesz lehetséges követni és betartani azokat, az erdőmester ur hite s vélekedése szerint.

Kellett ez aztán a városnak?

Nem jobb lett volna e helyett fekvésük és jövedelmezőségük szerint osztályozni és csoportosítani a város tulajdonát képező erdőket már jó előre s ezek közül a legbelterjesebben kihasználható és legtöbb jövedelmet biztosító üzemosztályok rendezettek volna be megfelelő részletességgel és minél előbb, hogy t. i. ne kellett volna és kellene a városi képviselőknek az ezek kihasználására és jövedelmeztesítésére vonatkozó indítványokat is elodáznai s függőben tartani addig, míg a többi hiábanvaló üzemterv is elkészül és felsőbb jóváhagyást nyerend? . . . És nem jobb lett volna az így megapasztott és bizonyos észszerű sorrendbe állított munkálatokat időnként át saját közgeivel végeztetni el a városnak?

Ez a város jelenére nézve legalább is 25—30 ezer forint differenciát képvisel, eltekintve attól, hogy a Z. ur állítása szerint bizonyos erdőrészekre nézve már jelentkezett nagyban-vevőket is el kellett és még el fog kelleni sokszor utasítani, ha így megy tovább is a dolog.

Ez egy az élehetetlenség és luxuriózus gazdálkodás bebizonyítására.

De hagyjuk ezt! Ott van a Galter, Orelt és Reinisch-féle eset. — Van-e a világon példa arra, hogy minden néven nevezendő kauczió nélkül alkalmazott kültisztviselőknek 20—30 ezer forint tiszleti előleget is kiküldögessenek 500—1000 forintos részletekben, illetőleg a befolyó erdőkártételi és elárusítási pénzek beszedésére és kezelésére feljogosítsák az ilyen tisztviselőket, a nélkül, hogy éveken át legalább csak egyszer is váratlanul és szigorú számadás tételre vonták volna az illetőket? — Minő könyvelés, ellenőrzés és számadástétel lehet ott, a hol ilyesmi előjöhetett és büntetlenül megtörténhetett? . . .

De hagyjuk ezeket is! Most már úgy sem használnánk ezekkel semmit a városnak.

Mutassunk rá a bajok kutforrásaira még komolyabban, magából a városi költségvetésből és számadásokból. Mert a mit Z. ur felsorol e tekintetben, az nem elég meggyőző s nem is vigasztaló.

Szerinte ugyanis 1875. évtől 1876. év végeig a városi erdők számadása tényleg 1,255.886 forint összes bevételt s 772.827 frt összes kiadást, összesen tehát 483.059 frt jövedelmet s így átlag véve és évenként 40.255

Igen, de a Z. ur állítása szerint is 1884. évig a városi költségvetés úgy volt szerkesztve, hogy az erdőkkel járó többféle kiadás más címek alatt irányoztatott elő és számmoltatott el.

Ezt ő csekélységnek veszi. Nem akarjuk kétségbe vonni ezen állítás jóhiszeműségét és tételről tételre utána számítani, hogy mik lehetnek e tételek voltaképen. De feltűnő véletlen az, hogy az általa közölt kis táblázat is azt hirdeti, miszerint addig, míg ezen művelet tartott, az erdészeti zárszámadás mindig nagy fölösleget mutatott.

Igy például:	1875. évben	+ 51.863 frt,
	1876. „	+ 42.122 „
	1877. „	+ 52.530 „
	1878. „	+ 71.743 „
	1879. „	+ 31.439 „
	1880. „	+ 85.178 „
	1881. „	+ 71.761 „
	1882. „	+ 41.618 „
	1883. „	+ 34.971 „

átlag véve tehát több mint 53.000 frt volt e „tessékl-ássék“ fölösleg. Azután azonban rögtön leesett a csengettyűje az erdészeti zárszámadásoknak, és pedig 1884. évben + 12.848 frtra, 1885. évben — 20.346 frtra! . . .

Belföld.

Brassó, febr. 16. (Kinevezések.) A mai hivatalos lapban megjelent Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszternek állásától való felmentése és Tisza Kálmán miniszterelnöknek a pénzügyi tárca vezetésével és Orczy Béla bárónak a belügyi tárca vezetésével való megbízatása, továbbá Lukács Bélának államtitkárrá való kinevezetése. — Ludwigh Gyula megkapta már kinevezését a m. kir. államvasutak igazgatójává s az igazgatási ügyeket Lukács Bélától már is átvéven, azokat tényleg vezeti. Ludwigh kinevezetése a hivatalos lapban nem fog közzétettni.

Brassó, febr. 16. (A delegációk.) A delegációk összehívása márczius 1-jére van kitűzve. Huszonöt millió póthitel fog kértetni.

Brassó, febr. 16. (Országgyűlés.) A képviselőház f. hó 15 én tartott ülésén beterjesztette báró Fejérvári honvédelmi miniszter a népfelkelési csapatok felszerelésére s a honvédség és tartalék hadikészleteinek beszerzésére szükséges 7,460.000 frtról szóló rendkívüli póthitelre vonatkozó törvényjavaslatot. A javaslat a véderő- s pénzügyi bizottságokhoz utasított. A különféle pártok azonban értekezleteiken tárgyalták is már azt s elhatározták annak vita nélküli, egyhangú megszavaztatását.

Külföld.

Brassó, febr. 16. Egyre váltogatják fel egymást a különféle hírek, úgy hogy még mindig nem lehet tisztán látni.

Franciaország erősen készül, bár még mindig azt állítja, hogy nem fog támadni. Ez persze Németországot is hasonló készülődésre ösztönzi.

A bolgárokkal sem történik — úgy látszik — már semmi. Az emigráns tisztek bujtoznak, lázadásokat akarnak vidékenként előidézni, a mi természetesen a kormányt arra kényszeríti, hogy a legerélyesebb rendszabályokhoz nyuljon. Zankow és Karawelow két ellenzéki pártja ismét alkudozásokat folytat az egyezkedésre. Kalkow egy monstre petíciót intézett a csárhoz, mely szerint a Balkán összes keresztény népei alárendelik magukat a csárnak.

Olaszországban még mindig tart a kormányváltás. A kabinetalakítással Depretis és Robilant bizatnak meg.

Portugália és Zanzibar hajban vannak egymással. A viszonyok közöttük teljesen megszakadtak. Minden perczen összeütközhetnek egy vitás földterület fölött.

Román lapszemle.

A n.-szebeni „Tribuna” valóságos örjögésbe esik, midőn a magyar lapokból azt olvassa, hogy Magyarországon az államnyelve lépésről-lépésre tért hódít, a hogy az állam nyelvének legbiztosabb terjesztői az iskolák, kultüregyletek és színházak.

Ezuttal a „Nemzet” hozta örjögésbe azon állításával, hogy az iskolák, színházak és k. egyleteknek minő fontos szerepük van a magyar nyelv terjesztésében.

Kerekedett ki ebből egy szörnyűséges, öt hasábra terjedő vezércikk, melynek végeredménye a következő.

1. Minden román, a ki valamely magyar közmívelődési egyesület támogatásához segédkezett nyújt, saját nemzetiségét rabolja meg s elveszti ama jogot, hogy román testvéreinek tiszteletét, bizalmát igyekezze.

2. A román ne menjen magyar iskolába, magyar színházba, vagy valamely magyar egyesületbe szóval ne menjen semmiféle magyar közmívelődési intézetbe és csak is akkor tegye, mikor nincs hová mennie s ezt is a legteljesebb bizalmatlansággal tegye.

3. A román nemzeti programmba nagy betűkkel föl kell venni ez elvet: „A közmívelődési intézetek nem az államot illetik, hanem azokat a népeket, melyek a magyar államot alkotják ezeknek kötelessége létesíteni, fenntartani s igazgatni saját alapított intézeteiket úgy, a hogy tudják.

Ezt a három pontot így koronázza meg: „Ne kérdezzük azt, hogy életbe lehet-e léptetni ezt az elvet. Vannak elegendő, kik ezt elfogadják; egykor, nem is igen régen a magyarok is elfogadták és nincsen sehol megírva, hogy a mik voltak, még eő ne fordulhatnának. A magyarok nem rómaiak, de nem is törökök s midőn meg vannak szorulva, tudnak észlelyesek lenni.”

Mi azt a bókot nem csinálhatjuk vissza, mert sem ebből a vezércikkéből nem tűnik ki az, hogy a „Tribuna” komolyan, tárgyilagosan bírta hozzá szólni közügyeinkhez.

Az ő célja az izgatás, a végtelen gyűlölet hirdetése a magyar állam és nemzet ellen. Ugy lesz, mintha drága pénzért, mondva csinálná vezércikkeit s mintha ezeknek írásánál mindig ez lebegne szeméi előtt: vajjon mit fog ezért kapni?

Nem mi, valamelyik román miniszter hasonlított oda át az egyik képviselőt a rossz hírű nőhöz. Erre a rossz hírre már eléggé szert tett a „Tribuna.” Odáig vitte, hogy a komoly lapok tisztességes árában ma már nem bírjuk öt osztályozni.

Egyszer egy álszegény, de rossz máju ember találkozik az uton egy dúsgazdag emberrel. Hm! így szól a szegény magában, annak mindene van, nekem semmim. Felhívom, hogy ossza meg, hogy adja nekem vagyonát s ha megteszi, tovább mehet, ha nem teszi meg, agyon ütöm. Óh, de hogy ütöm, inkább megbékelek vele, hiszen csak ijeszteni akartam, hiszen tudom, hogy neki sincs többje, mint nekem. Tableaux!

Az isten szerelmére! ne tessék mellőzni a „Gazeta”-t a „Tribuna”-ért. Halljuk ezt is, ez is olyan fenegyerek?

A németek és francziákkal vesződik és arra az észleletre bukkan, hogy Németországon, a kik ma Bismarck terve ellen harcolnak, azok az alkotmány és parlament védők, a Bismarck hívei ellenben reactionáriusok.

Nem a hazafiság, hanem a szabadság kérdése ez. Bismarck megalkotta Németországot vérrel és vassal, de e büvészetből nem a szabadság, hanem a katonai önkény ugrott elő.

Nem baj az, ha Bismarck is kap a „Gazeta” nyomdafestékéből, hiszen ő is nyáncz! A bukaresti kamarából említi azt az interpellációt, mely a gyimesgalaczi vasut tervezetet bolygatta. A miniszter kitért a határozott válasz elől s az országgyűlés napirendre tért. Fog ez még több zajt ott csinálni s akkor rákerül itt is a sor.

Kakast, pattogatott kukoriczát is gyűjtöget a „Gazeta” a magyar országgyűlésről, hanem hát nincs abban egyéb cél, mint hogy olvasóinak bemutassa szélső bal és antiszemita szemüvegen az országgyűlést.

Elvásnak-e, nem-e azoktól a fogacskaig, az nem az ő gondja. A kultüregylettől pedig újabban elővette a mindennapos hideglelés. Sehogy sem értheti, hogy miért nem fognak azokon a kultüregyleteken az ő káromkodásai, melyek csak úgy omlanak belőle, mint részeg embernek kigyuladt torkából az ispiritus. Undorítóan elég undorító, mert zsebkendő nélkül nem lehet mellette járni.

Czenkalji.

Megyei ügyek.

A megyei közg. erdészeti bizottság február 10-én tartott üléséből.

Brassó megye területén fekvő erdők 1886. évi állapotáról szóló évi jelentését a kir. erdőfelügyelőnek következőkben ismertetjük:

Nagyméltósága Miniszter ur!

A Brassó megye területén fekvő erdők 1886. évi állapotáról van szerencsém a következőket jelenteni:

A birtokviszonyokban tényleg valamely nevezetesebb változás nem történt. Említést érdemel azonban e tekintetben, hogy a nagyméltósága miniszterium kezdeményezése és közbenjárása folytán Brassó város és az u. n. Hétfalu között megindított béketárgyalások az általán ismert vitás tulajdonjogi kérdésekben kedvező irányban haladnak előre, a mennyiben t. i. öt község határára vonatkozólag az előleges megegyezés létrejött az év végével.

A véderdők tárgyában kiadott intézkedések nagyobbára tudomásul vétettek és foganatosítottak. A végleges kitűzés és megjelölés tekintetében azonban Brassó város, Rozsnyó község s az alvidéki szolgabírói járás területén fekvő erdők egy-két birtokosa újabb időhaladékokat kért, részint azért, hogy a rövid időn ugys betervezendő rendszeres erdőgazdasági üzemtervekkel együttesen és azokkal összhangzóan intézessék el egyszersmindenkorra ezen kérdés; részint pedig, hogy az rövid időn alkalmazandó erdőtisztek közreműködésével hajthassák végre azt a törvénynek és rendeleteknek minden tekintetben megfelelő módon és értelemben.

Rendszeres erdőgazdasági üzemterv a lefolyt évben 8 terjesztetett be, u. m.:

1. a Krizba község erdeiről	3221 hold
2. a krizbai ev. luth. egyház erdeiről	62 „
3. „ gör. kel. „ „ „	21 „
4. a Szászmagyaros község erdeiről	6553 „
5. a hétfalusi erdők „A” üz. oszt.	2757 „
6. „ „ „B” „ „ „	2000 „
7. a Szász-Hermány község erdőjéről	379 „
8. Brassó város apácza erdejéről	1842 „
Összesen	16.836,43 hold

Ezek közül a hat első felülvizsgáltatott és a három első még tárgyalás alatt áll; a szász-magyarosi felterjesztetett felsőbb jóváhagyás végett; a hétfalusiak visszaadattak kiegészítés és újabb felterjesztés végett.

A rendszeres erdőgazdasági üzemterv betervezésére időhaladékokat nyert ez évben: Keresztényfalva község újabban 1887. évi január 31-ig; Apácza község és az oda való ev. luth. és gör. kel. egyházközségek 1887. évi június 1-ig.

Ez utóbbiakra nézve az ideiglenes erdőhasználati tervek is ez évben állapítottak meg és hirdettet ki foganatba vétel végett.

Az üzemtervek készítéséhez szükséges külső munkálatok nagy erélylyel folytatottak az egész éven át az egész megye területén és úgy tudom, hogy több helyt teljesen be is fejeztettek azok.

Felmerült és bejelentetett, illetőleg tudomásra jutott erdőrendészeti áthágás miatt három esetben indított eljárás.

Ezek közül egy teljes elintézését nyert az elmarasztaló határozatot jóváhagyó végső foku határozat folytán; kettő pedig kiegészítő jelentés tétel végett visszaadott.

Szakértő erdőtisztekkel részben még mindig hiányosan vannak ellátva az erdőtörvény 17. §. alá tartozó erdők, a mennyiben t. i. még nem sikerült véglegesen betölteni a múlt év végén üresedésben volt állások közül a rozsnyói és szászmagyarosi járási erdőgondnokét és a hétfalusi erdők ideiglenes kezelőbizottságában egy kezelő erdész és egy erdőszámvivői állást.

Ellenben a feketealmi járási erdőtiszt állás az év közepén betöltetett.

Addig is azonban, a mig az újból kiírt pályázat alapján sikerül az előbb felsorolt állásokat is véglegesen betölteni, legalább helyettesítés útján igyekezett az erdészeti bizottság lehetőleg betölteni.

Szakképzett erdőőrökben még nagyobb a hiány, pedig az erdőtörvény 37. §-ában előírt legszélső határidő (1889. évi június 14-ike) e tekintetben is rohamosan közeledik.

A nagyméltósága miniszterium kegyes intézkedése folytán ez évben is megtartott erdőőri szakvizsgára 3 egyén jelentkezett és képesített a megye területéről.

Az ezeken kívül még képesített 9 egyén közül is azonban 3 egyén Brassó város szolgálatában áll, habár más törvényhatóság területén is.

Mindez azonban aránylag a bekövetkező mul-

hatlan szükséglethez képest felette kevés. Épen ezért igen kívánatos lenne lehetőleg ezen vidéken is megalapítani erdőőri szakiskolát állítani fel, — mivel az országban létező három ilyen intézet annyira távol van innen, hogy az erdőőri pályára vállalkozók anyagi erejét már csak az oda- és visszautazás költsége is kimerítené.

Nagyobb mérvű faeladással kapcsolatos favágatás Szászmagyaros község erdejében történt, 400 hold kigyérült idős tölgyes taroltatván le az e tárgyban nyert engedély alapján.

Ezenkívül tárgyalás alatt állanak Botfalva és Prázmár községeknek kisebb mennyiségre vonatkozó hasonló irányú kérései is.

Nagyobb mérvű elemi károk is fordultak elő, a mennyiben t. i. a december 4. és 5-ike közötti éjjel dühöngött orkán több község határában a fenyvesekben nagy széltöréseket okozott, minek folytán például Keresztényfalva község már jelentkezett is az ideiglenes erdőhasználati tervtől e miatt szükségessé vált eltérésének kieszközölése céljából.

Nagyobb mérvű mesterséges erdőültetések is eszközöltek különösen Brassó város határában, hol a város körül fekvő kopár hegyoldalak befásítása sikeres befejezéséhez jelentékeny mérvben közeledett ez év folytán is.

Továbbá a „hétfalusi erdők” területén is minden lehető mód és igyekezet alkalmazásba vétetett, hogy a multak hibája és mulasztása lehetőleg javíthatassék és utánpótlóttassék ezen a téren is.

Nagy Gyula,
kir. erdőfelügyelő

A megyei közg. erdészeti bizottság ezt tudomásul vette és azon indítványt terjeszté a megyei közg. bizottság elé, továbbá felterjesztés céljából, miszerint az erdőtörvény értelmében a törvényhatósághoz teendő évi jelentésképen is ezen jelentés hiteles másolata terjesztessék elő.

J e l e n t é s.

Az „E. M. K. E.” nagyküllő-megyei választmányának 1886. évi működéséről.

— Előterjesztette és felolvasta a Segesvárt, 1887. február 10-én tartott közgyűlésen Horváth László kir. tanfelügyelő, mint alelnök. —

Méltóságos gróf, egyleti elnök ur!

Tisztelt közgyűlés!

Egész magyar államunk jövőjére nézve nagy fontosságu ténykedésre hivatott „E. M. K. E.” működését, midőn osztatlan érdekeltséggel és figyelemmel kíséri minden polgára e hazának, midőn annak nyílt céljai létesítésére az egész társadalom és lakosságnak minden rétege sorakozik, midőn működésének első lépésével is bebizonyította azt, hogy célja nem az, hogy más ajku polgártársainak nemzetiségét megtámadja és aláassa, sőt ellenkezőleg: midőn a határszéli ipar megmentése és biztosítása céljából oly sikeresen fellépett, annak érdekeit épen Nagy-Szebenben, Brassóban s itt is Segesvárt szolgálta legtöbb eredménnyel; mely tények mellett ott van nyilvánosan kiadott „munkaprogramja,” melynek mindent felölelő magasztos eszméi egyedül abban találunk kifejezést: hogy igenis, mentjük meg a magyarság részére azt, a mi az övé volt, a népesség, társadalom és egyház körében és tisztelve a velünk annyi századok viharában és jobb napjaiban együtt állt nemzetiségek lételet, törekedjünk arra, hogy a haza, király és alkotmány szeretetében és hűségében egyetértve, mint egy szabad hazának szabad polgárai gyűlölttség, irigység nélkül tegyük meg hazafiúi kötelességeinket az 1000 éves állam és trón fenntartására.

Ezen magasztos elvek kifejezése és a tényeknek is csak ennek megvalósítását bizonyító következménye volt azon varázs erő, mely hazánk annyi száz és ezer lakóját sorakoztatta az „E. M. K. E.” zászlója alá vallás és nemzetiségi különbség nélkül. Ez adott lételt ezen megyében is a tömörülésnek; ezen megyében, hol a többségben levő szász és román polgártársaink között erkölcsi és anyagi elhagyatottságban élnek magyar testvéreink, egyházaik, iskoláik nincsenek, vagy romban hevernek; szokásaikat, nyelvöket, öltözeteikkel kezdik levetközni, birtokait idegen pénzek terhelik és nyomják, mig ott nem kell hagyniok, kereskedőink és iparosaink idegenekül kell, hogy magokat tekintsék, holott a Kárpátoktól Adriáig honját kell, hogy lelje itt minden magyar állam polgár, egy másnak jogát és érdekeit óva és tisztelve.

Egy öntudatos társadalomban védve kell lenni minden személynek, minden legkisebb tárgynak. — S ki védelmezte eddig azon ezerekre menő magyar munkásoknak, cselédségnek bár erkölcsi érdekeit is, kik ezen megye területén évenként váltakozva, de állandóan tartózkodnak?

Hol vannak templomaik, papjaik, tanácsadók, kikhez nehéz körülményeik között bizalommal fordulhassanak?

Az ilyenekről mondhatjuk el valóban a költőveit, hogy: „nem találja honját a hazában!”

És mert ezen szomorú állapotok a székelység kivételével az erdélyrészek minden megyéjében kisebb s néhol megdöbbentő nagy mértékben fordulnak elő, alakítottak megyei választmányok és vidéki fiókkörök, melyek és míg egyfelől tagok gyűjtésével és nyilvántartásával foglalkoznak, másfelől hivatások és kötelességek, — mint bizalmi testületeknek — s olyanoknak, kik a helyzetet és viszonyokat legjobban ismerik felvilágosításaikkal, javaslataikkal is közreműködni az igazgató választmány működését elősegíteni, fogatosítani.

A Nagy-Küküllő megyei választmány már mindjárt az országos szervezkedés alkalmával még pedig 1885. május hó 11-én alakult meg, elnökül kérvén fel és nyervén meg, még akkor csak mint főispánt gróf Bethlen Gábor urat s ki bár ha azóta a nemzeti törekvés teljes bizalmából a magasztos ügy elnöke, vezére is lett, kegyes volt élünkön is állását megtartani, melyért fogadja méltóságod őszinte hazafias köszönetét mindnyájunknak s hálás ragaszkodásunk őszinte kifejezését.

A megyei választmánnyal egyidejűleg alakult a bürkösi fiókkör Horváth István bürkösi ev. ref. lelkész elnöksége alatt, azután pedig a medgyesi Nyárádi Simon akkori elnöksége alatt; azután Lendvay Sándor szolgabíró kezdeményezésére Kis-Kapuson Fabritius Vilmos vasuti állomás főnök elnökle alatt, végre a megyei kezdeményezésére Kóhalomban akkori kir. jbiró Vén András elnökle alatt.

Első teendője mindnyájunknak a tagok gyűjtése volt.

Ezen igen fontos és fáradságos eljárást mindenki készséggel fogadta el, legtöbb eredményt mutatott be a kir. adófelügyelőség és annak érdemes vezetője Macza György kir. adófelügyelő, Szoboszlay Károly alispán, Gross Károly kir. köjegyző, Kovács Lajos jbirósági jegyző.

(Folytatása következik.)

Küküllőmegyék rovata.

Segesvár. 1887. febr. 11.)*

— Az E. M. K. E. nagy-küküllőmegyei közgyűlése. —

E közgyűlés tegnap folyt le. — Délután 3 órakor vette kezdetét a megyeház nagytermében; s habár a vidékről a zord téli nap miatt kevesebben is vettek részt, az egyletnek a városon és annak közvetlen vidékén lakó tagjai kivétel nélkül jelentek meg. Gróf Bethlen Gábor, mint megyei elnök is, helyét lelkes éljenzések között elfoglalván, a gyűlést egy — az egylet hivatásához méltó, diszes beszéddel nyitotta meg, elmondván, hogy az egylet csak úgy működik sikerrel, ha azt a megyei választmányok, fiókok és egyes tagok is munkásságukkal támogatják: s habár eddig a tag és pénzügyítés volt is az egyetlen feladat, most már elérkezett annak is ideje, hogy munkásságát az egyes részletekben is megkezdje s hogy ez a megye területén minél sikeresebben történhessék, kell, hogy számba vegyük anyagi és erkölcsi erőnket, és azt célszerűen osszuk be, a mi a mai közgyűlésnek feladata.

A megnyitó beszédet lelkes éljenzéssel fogadván a közgyűlés, megkezdődött a tárgysorozat elintézése.

Először az alelnök, Horváth László kir. tanfelügyelő által felolvasott jelentést hallgatta meg a gyűlés teljes figyelemmel, mely annak működését vázolta az egylet keletkezése óta; s melyet lapunk mai számában teljertartalmulag közlünk már azért is, eltekintve a gonddal s nagy buzgalommal kidolgozott műtől, mert épen oly megyében és helyen, hol kevés magyarság áll szemben más nyelvű honpolgárainkkal, az egylet magyarságunk loyális magatartásának teljes kifejezése.

Ezután jött az egyleti pénztár működéséről tett pénztárnoki jelentés, melyből kiemeljük azt, hogy a megyei fiók megalakulása óta 1885. május havában, befolyt alapítványi, rendes és pártoló tagsági díjakból, továbbá adományokból 1354 frt 73 kr, és melyből jelenleg a 25%-os levonásokkal együtt a pénztárban van 77 frt 80 kr, a többi mind beküldetett a központba.

A számadások megvizsgálására kiküldött bizottság utasítva lett jelentését a megyei választmányhoz terjesztetni be, mely is felhatalmaztatott a továbbiak elintézésére.

Tárgyalás alá kerülén az egylet által kiadott munkaprogramm, melynek felolvasása — az idő rö-

vidése miatt, és azért is, mert annak bő tartalma ismeretes — nem kívántatott, hanem azt Horváth László alelnök általában, főbb vonásaiban ismertetvén, a közgyűlés tudomásul véve azt, hogy annak példányai a fiókkörökhöz, a kérdő pontokkal együtt már kiküldetvén, felhívta fiókköröket annak egyes pontjai létesítése céljából, hogy tanulmányozzák a viszonyokat és állapotokat; egyes javaslataikra nézve gyűjtsenek adatokat; s adjanak meghatározott tervet a kivitelre; az adatok gyűjtésére kérjenek fel buzgó körű tagokat s ily alaposan készített javaslataikat terjeszszék a megyei választmányhoz be, mely is azt saját véleményével együtt küldi be az egyesület központi választmányához.

Ezután következett az ügyrend szerinti szervezkedés.

Elnökül lelkes éljenzések között továbbra is megmaradni gr. Bethlen Gábor ur kéretett fel; a többi tisztviselő is egyhangulag választottak meg, a mint következnek: alelnökké Horváth László kir. tanfelügyelő és Szoboszlay Károly alispán; jegyzökké Rohn Nándor áll. isk. igazgató és Sieehard Elek áll. isk. tanító; pénztárnokká Kispál Gábor megyei pénztáros; ellenőrré Maurer Albert t. aljegyző.

Választmányi tagok lettek, a 13 alapító és örökös tagon kívül a rendes tagok közül Simon Albert kir. jbiró, Kriza Gyula pénzügyi titkár, Somogyi István m. főjegyző, Havadtói József távirda-főnök, Macza György kir. adófelügyelő, Fodor Lázár főszolgabíró, Balázs Imre ev. ref. pap, Gross Károly kir. köjegyző.

Indítvány is volt egy, mely el is fogadtatott, t. i., hogy a megyei választmány által az összes tagoktól egy törzskönyv készíttessék és vezettessék.

Ezután elnöklő gróf a tagokat újabb buzgó működésre hívta fel; melyre is Horváth László alelnök a gyűlés nevében köszönte meg a nemes grófnak fáradozásait, s jövőre is kikérvén a megyei működés iránti figyelmét s igérvén, hogy mindenki lelkes buzgalommal fogja nagy hazafias törekvéseit támogatni, — a közgyűlés a legjobb hazafias hangulatban eloszlott.

Ennyiből állt a közgyűlés, melynek eredménye nem abban áll, hogy újabban szervezkedett, hanem abban, hogy a tagok egymást és erejüket megismerve, ahhoz mind munkásságra komoly elhatározással sorakozzanak; sorakozzanak egy oly megyében, melynek többsége más nemzetiségből áll ugyan, kiket szeret és tisztel mint polgártársakat, de azért az elszórvát és tán elnemzetlenesedett magyarság tömörítése, erkölcsi és anyagi erejének kifejtésére önmagában leljen erőt, buzgalmat és kitartást.

Humus.

Vidéki élet.

Erzsébetváros, 1887. febr. 14.

— Az erzsébetvárosi kaszinóból. —

Mintha még mindég a zene hangjait hallanám, úgy érzem e perczen, pedig hát két napja már, hogy vége van a mi remek kaszinóbalunknak, melynek egyhamar vidéki városban nem igen lesz párja.

F. hó 12-én volt a mi kaszinóbalunk, melyről a „Brassó” annak idején irt is már. Élén oly egyének állottak, kiknek nevei is elég garanciát nyújtottak a biztos sikerre.

Nagy Lajos törvényszéki elnök volt a bál védnöke, báró Apor Zoltán elnöke, dr. Issekutz Viktor s ifj. Nagy Lajos alelnökei.

A ki ismeri azon szerepet, a melyet ezen urak közéletünkben viselnek s azon közkedveltséget, melylyel bírnak: az nem is fog csodálkozni rajta, hogy a bál, melynek élén állottak, fényesen sikerült.

A város és vidék intelligenciája együtt volt e bálon, melyen a kedélyes négyeseket 38 pár tánczolta. Öreg emberek alig emlékeznek ily bálra Erzsébetvároson.

A szépnem gyönyörűen volt képviselve s hamarjában föl is jegyeztem néhányat.

Ott valának szép asszonyokul: Nagy Irma, Baczó Dénesné (Segesvárról), Székely Elekné, Lendvay Sándorné (főszolgabíró neje Medgyesről), Török Ferenczné, Török Gergelyné, Zakariás Emánuelné, özv. Tatler Antalné, dr. Antalfi Manóné, Lengyel Mártonné, Novák Béláné, Römer Alfredné, Pap Istvánné, Pongráz Simonné (Balázsfalváról) és Márton Dávidné; gyönyörű leányokképen: Szenkovits Zalinka és Szenkovits Vilma, Gorove Irma és Gorove Lujza (Marosvásárhelyről), Hincs Emma, Józsa Klára és Dániel Juliska (Medgyesről), Jakabfi Ninuska, a három Baczó kisasszony és Horváth Leonora (Segesvárról), Zakariás Terka, Török Etelka, Zakariás Marisha, Gorove Anna és Szenkovits Irma.

A kedélyes mulatságnak a reggeli 6 óra vetett csak véget, mikor is azon reményben váltunk el egy-

mástól: bár gyakrabban nyílnék alkalmunk így mulatni. A rendezőség dicséretére elég szót találni nem tudok.

—r. —s.

Szebenmegye rovata.

N.-Szeben, 1887. febr. 14.

— Közigazgatási bizottság. —

Szebenmegye közigazgatási bizottsága gr. Bethlen András főispán elnökle alatt a napokban tartotta meg rendes havi ülését, mely ülésen az alispán s a többi szakügyi előadók által bemutatott következő ügyek nyertek elintézt:

1. A megyei pénztár mult január hó 29-én szokott módon megvizsgáltván, teljesen rendben találtatott.

2) A szeredahelyi szolgabírósnál mint szolgabíró helyettesítve volt Dörr Albert tiszteletbeli aljegyző helyére, Schobeln Károly megyei közigazgatási gyakornok neveztetett ki a főispán által.

3. Wallbaum Frigyes megyei közigazgatási gyakornokot a főispán az ujevgházi szolgabírósnál helyettesítette mint szolgabíró.

4. A népfölkelési törvény rendelkezéséhez képest a szükséges előintézkedések megtétele vétetett fogatba.

5. Az e. f. évi január 3-án a megye közgyűlése is megerősített, közlekedési és országutakról szóló költségvetési előirányzatnak a miniszteriumhoz leendő felterjesztése határozatott el.

6. Január havában a megye területén 1 gyilkossági, 4 nehéz testi sértés, 2 betörési és 5 kisebb lopási eset fordult elő, kiemeli jelentésében azt is, hogy a mult hóban tüzkár eset a megyében nem volt. — Végre jelzi, hogy ragadozó állatokra tartott hajtóvadászat alkalmával 2 farkas ejtetett el.

7. A megyei árvaszéki elnök január haváról tüzetes jelentést terjeszt elő az árva pénztárak mikénti állásáról, mely jelentése helyeslőleg tudomásul is vétetett.

8. A megyei főorvos jelenti, hogy a szászsebesi járásban a mult hó folytán több rendbeli járvány betegségi és halálesetek fordulnak elő, sőt ezen járásbeli Péterdorf községében egy iskola is bezárattott e miatt.

9. A kir. adófelügyelő, úgy az egyenes, mint többi adók miként történt befizetéséről körülményes jelentést mutat be a közigazgatási bizottságnak, melyen kiemeli, hogy az 1886. év végével 383090 frt 89 kr folyt be, összesen tehát 7885 frt 34 krral több mint 1885-ik év végén.

Mindezek megtörténte után még több közérdekű és magánügy lett elintézve.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk mai számából tárczarovatunk rendkívüli tárgyhalmaz miatt kimaradt.

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága a tegnap délelőtti személyvonattal Budapestről városunkba érkezett. Ő méltósága ez alkalommal csak néhány napot fog itt tölteni.

Megeyi ügyek. Brassó megye közigazgatási bizottságának legutóbbi üléséről rendkívüli tárgyhalmaz miatt még ma sem adhatunk kimerítő jelentést, miért elnézést kérünk. Dióhéjban összeszorítva adunk a gyűlésről egyet-mást, de bővebben csak jövőre. A havi jelentéseken kívül nevezetesebb tárgy volt az iskolai orvosok ügye, mely oly elintézt nyert, hogy az orvosok ismeretesek meg a tanítókat a ragályos betegségek symptomáival. A pénzügyminiszter leirata az idei adókievítés dolgában — melyet egész terjedelmében fogunk közölni — nagyon jó benyomást tett. — Az adóbefizetés az idén gyengébben ment, mint tavaly. A helyi vasutat illetőleg gróf Nemes János ajánlata fogadtatott el s hozatik a közgyűlésnek ajánlatba, mely legkedvezőbb a megyére nézve. Az ehhez szükséges 150,000 frt a közmunkaváltsági alaphól fogná fedeztetni. Mindezekről csak lapunk jövő számában referálhatunk.

A városkapitányságot figyelmeztetjük a sikos és közveszélyes járdákra. Jó volna, ha az erre vonatkozó, most két éve kiadott rendelet megújittatnék s a közönség arra fölhívatnék. Naponként több elcsúsi eset fordul elő.

A felsőbbség tisztelete. A városi tanács — úgy látszik — nem nagyon respektálja a felsőbbség rendeleteit. A hirdetések közzététele tárgyában úgy az alispán, mint III. fokulag a közig. bizottság elrendelte, hogy mindazon hirdetés, mely hirlapilag közzététetik, mindhárom helyi lapban teendő közzé. — Ezzel szemben a tanács csak azt teszi, a mit ő akar. A mit neki tetszik, azt közzéteszi mindhárom lapban. Újabban ismét néhány ily eset fordult elő. E tekintetben különben a megye igazságszerető alispánjához

*) Tárgyhalmaz miatt késett.

fordultunk, hogy szerezzon érvényt a felsőbb rendelethez.

Gyűlés. A helybeli kereskedelmi testület, mint ipartársulat, ez évi rendes közgyűlését a m. kir. állami polgári iskola nagy termében, („Nap”) f. hó 20-án d. e. 10 órakor tartandja, melyre a t. tagok ez uton is tisztelettel meghívhatnak.

Munka! Munka jön Brassóba! A posztosok és eszmadiák munkát kapnak a honvédelmi minisztertől s most csak tőlük függ, hogy azt magoknak állandóan biztosítsák. A népfölkelési felszerelések nagy része itt fog készülni Brassóban. Ez elég jó hír!

Az iparos ifjak egylete tegnap tartotta második fololvasó estélyét, mely elége láogatott volt. Ez alkalommal Mally Nándor tanár ur tartott szóbeli előadást a mennyiségtanból s főké a kamatszámításról; előadása, melyet találó példákkal illusztrált s közben egy-egy humoros megjegyzéssel fűszerezett, tanulságos volta mellett igen mulattató is volt s a közönség élénk élénkesben adott tetszésének kifejezést. Utána Török Ferencz egyleti tag szavalt br. Eötvös „Bu-

csu”-ját s pedig töle megszokott érzéssel; majd Rodzievics Simon gitár-kiséret mellett énekelt két népdalt, mely utóbbit meg is újráták; majd Bartók Gergely egy. gondnok szavalt „Árpád”-ot Nagy Imrétől, lelkesülve s lelkesítve; míg a műsor utolsó pontját a Dávid Endre által tilinkou előadott népdalok képezték, mit a korneville-keringő zárt be Rodzievics Si gitárkisérete mellett

Nyilvános köszönet. A „Brassói magyar polgári kör” válaszmánya kedves kötelességének tartja ezen halás köszönetének kifejezést adni mindazok iránt, kik f. hó 13-án este tartott első ez idei theaestélyének ugy erkölcsi, mint anyagi sikerének emeléséhez hozzájárulni sziveskedtek. Első sorban fogadják halás köszönetünket azon tisztelt urnók s kisasszonyok, kik ezen ügyben oly nagy lelkűséggel fáradoztak, köszönetünket kell kifejeznünk azon t. nagylelkű adakozóknak, kik egyrészt a kör által rendezett tombolához járultak adománytárgyakkal, másrészt különféle címeken fölfizettek. Halás köszönetünket kifejezésével. Brassó, 1887. február 16-án. — A „Brassói magyar polgári kör” válaszm. nevében Papp F., körelnök.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter a segésvári kir. járásbíróshoz végrehajtóvá Fodor Árpádot nevezte ki.

A szerkesztő postája.

P. J. — N.-Szében. A tudvalevő ügyben meg semmi eredmény nem volt elérhető. Különben meg e tárgyban levél.

K. F. — Földvár. Lapunk még nem jelen meg németül, tehát nem is teljesíthetjük kívánságát, így, a mint van, szivesen.

Salamonkövi. Szives figyelmét köszönjük. Sor nagyon jól estek nekünk, de nem közölhetjük, a személyesen nem ismerteti meg magát velünk. Legyen szives bizalmasan hozzánk fordulni s mag megismertetni. Igen örvendénénk, ha megtudhatnánk ki az a lelkes magyar ember.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. február hó 13-én.

Román papirpénz	à 20 frankos	8.46 vétel	8.48 elad.
ezüstpénz	à 20	8.40	8.42
Napoleon d'or (aranypénz)		10.10	10.15
Török lira		11.36	11.42
Arany		5.95	6.—
Orosz papírrubel		113.—	115.—

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 53.—1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kir. bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a szatmár-németi kir. törvényszéknek 1886. évi 7198. számú végrehajtást elrendelő és az erzsébetvárosi kir. járásbírósnak 1886. évi 1578. számú kiküldő végzése folytán gróf Hesenstein Mór végrehajtató részére balavásári Farkas Sámuel végrehajtást szenvedő ellen 547 frt 60 kr. törke s járulékaik iránt kielégítésképen bíróság lefoglalt és 1383 frtra becsült ingóságokra az erzsébetvárosi kir. járásbírósnak 1887. évi 330. polg. számú végzésével 415 frt törkehátrálék, ennek 1887. évi január hó 15. napjától járó 6%-os kamatai s eddig összesen 50 frt 05 krban megállapított költségek iránt a további kielégítési végrehajtás elrendeltetett.

Ennek folytán az 1881. évi LX. t. czikk 102. §-a értelmében hivatalból az 1662./1887. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltók s felülfogaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, — tekintettel az idézett t.-cz. 103. §-ára, az árverésnek Balavásár községében Farkas Sámuel végrehajtást szenvedő lakásán leendő megtartására határnapul 1887. évi márczius hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt szalmás gabna, szénatakarmány, lovak, szarvasmarhák, szekerek, gazdasági eszközök és pinezei butorokból álló ingóságok legtöbbet ígérőnek, az idézett törv. czikk 108. §-ában megállapított feltételek mellett, készpénzért — szükség esetén a becsáron alól is, el fognak adni.

Egyszersmind felhívhatnak mindazok, kik az elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott törvényezikk 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alólirt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Erzsébetváros, 1887. február 13.

Szentpétery János,
kir. bír. végrehajtó.

(81) 1—1

Szám 3384.—1886. telekkvi.

(83) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, miszerint Mauks Gyula ügyvéd által képviselt kir. kincstár végrehajtónak Dengel Georg Kroner végrehajtást szenvedett ellen 131 frt 94 kr. törke, ennek 6% kamata, 5 frt 80 kr. eddigi és 5 frt ezen kérvényért megállapított költségek és 4 frt 30 kr. eszményi bélyeg behajtása iránti végrehajtásos ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Ingodály községi 16-ik számú telekjegyzőkönyvben A+1—30. rendszám alatt Dengel Georg (Kroner) tulajdonát felvett 746 frtra becsült ingatlanságra az árverés elendeltetik és annak megtartására határidőül 1887. évi márczius hó 2-án délelőtti 10 órája Ingodályon a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó

becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók végrehajtató kikiáltásával tartoznak az egyenkint kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. október 18-án.

A kir. járásbírósnak m. telekkvi hatóság.

Borseprót

vásárol minden időben

Kenyeres Károly,

likörgyáros.

Brassóban, Bolgárszeg.

(67) 1—

Szám 4193.—1886. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Stojka Neculaj, Frencz András és neje Maria alsó-venicei lakosok végrehajtatóknak Stojka Josif Dilea és neje Maria alsó venicei lakosok végrehajtást szenvedők elleni 23 frt 70 kr. perbeli költségek iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a sárkányi kir. járásbírósnak) területén levő Alsó-Venice községében fekvő, az alsó-venicei 204. számú telekjegyzőkönyvben A + alatti 184. helyrajzi számú ingatlanra, mely időközben a 152. sz. tljkvben Cloccian Juon és neje tulajdonába a rajta létező terhekkel átment, 58 frt, továbbá:

212 $\frac{1}{2}$, 213 $\frac{1}{2}$.	hr. sz.	ingatlan	18 frt,
1023 $\frac{1}{2}$.	„	„	13 „
1437.	„	„	4 „
1819.	„	„	4 „
2001 $\frac{1}{2}$.	„	„	8 „
2004 $\frac{1}{2}$.	„	„	2 „
2133.	„	„	20 „
2155.	„	„	9 „
2802.	„	„	9 „
3420.	„	„	2 „
4038.	„	„	12 „
4646.	„	„	24 „
5064, 5065, 5066.	„	„	8 „
5179.	„	„	1 „
5580.	„	„	3 „
5673.	„	„	3 „
6192 $\frac{1}{2}$.	„	„	18 „
8188, 8189.	„	„	20 „
9391.	„	„	2 „
9826.	„	„	3 „
10525.	„	„	17 „
10686, 10687.	„	„	5 „
10710.	„	„	23 „
10824—10828.	„	„	7 „
11232, 11234.	„	„	14 „
11236.	„	„	12 „
11641.	„	„	23 „
12129.	„	„	5 „
12655 $\frac{1}{2}$.	„	„	13 frt-

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márczius hó 26-ik napján délelőtti 10 órakor Alsó-Venice községében megtartandó nyilván-

nos árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 5 frt 80 kr., 1 frt 80 kr., 1 frt 30 kr., 40 kr., 40 kr., 80 kr., 2 frt 90 kr., 90 kr., 20 kr., 1 frt 12 kr., 2 frt 40 kr., 80 kr., 10 kr., 30 kr., 30 kr., 1 frt 80 kr., 2 frt 20 kr., 30 kr., 1 frt 70 kr., 50 kr., 2 frt 30 kr., 70 krt., 1 frt 40 kr., 1 frt 20 kr., 2 frt 30 kr., 50 kr., 1 frt 30 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1886. október 30-án.

A kir. járásbírósnak mint telekkvi hatóság.

(61) 1—1

Nagy Lajos,
kir. aljárásbíró.

Kiadó

a Lenszeren 26. szám alatt lévő bolthelyiség szent-Mihály napjától fogva.

Bővebbet az ugyanezen ház I-ső emeletén lakó háztulajdonosnál.

(73) 1—

NEW-YORK

KIZÁRÓLAG KÖLCSONÖSSÉGEN ALAPULÓ BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben.

Biztosítéki alap 1886. január 1-én 350 millió frank.

Alapítása óta 1886. január 1-ig a „New-York” 222,912 kötvényt állított ki, biztosítván 3 624,647.762 frankot
Évi díjakban bevett 746,373 352 „
Kamatokban bevett 189,309.454 „
Szerződések esedékességeért fizetett 228,008.072 „
Nyerevényekért és vásárlásokért fizetett 233,687.453 „

A New-Yorknak Amerikán, Ázsián és Afrikán kívül Európában a következő fővárosokban vannak fiókjai.

BERLINBEN

LONDONBAN

BÉCSBEN

BRÜSSELBEN

KOPENHÁGÁBAN

MADRIDBAN

PÁRISBAN

AMSTERDAMBAN

RÓMÁBAN

TURINBAN

KRISTIANIÁBAN

LISSABONBAN

PÉTERVÁROTT

VEVEYBEN

STOCKHOLMBAN

KONSTANTINÁPOLYBAN

BUDAPESTEN.

A NEW-YORK életbiztosító társaság tisztán kölcsönösségen alapul, nincsenek részvényesei, tehát az egész nyerevény a biztosítottak közt osztatik szét.

Bővebb felvilágosításért fordulhatni a „NEW-YORK” magyarországi képviselőségéhez:

Budapest, Nádor-utca 9. sz. a.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.